

175

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 czerwca 1965 r.

w sprawie dodatków do rent z tytułu pracy naukowej.

Na podstawie art. 58 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Okres pracy naukowej wymagany do przyznania dodatku do renty starczej pracownikowi, który w chwili osiągnięcia wieku starczego wykonywał tę pracę, wynosi co najmniej 15 lat, a jeżeli pracownik powołany został na stanowisko wymienione w art. 58 ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), zwanego dalej „dekretem”, po ukończeniu 55 roku życia — co najmniej 10 lat.

2. Okrës pracy naukowej wymagany do przyznania dodatku do renty starczej pracownikowi, który w chwili osiągnięcia wieku starczego wykonywał pracę inną niż naukowa, wynosi co najmniej:

- 1) 25 lat dla mężczyzny i 20 lat dla kobiety albo
- 2) 15 lat, pod warunkiem, że przejście z pracy naukowej do innej pracy, wykonywanej w chwili osiągnięcia wieku starczego, nastąpiło ze względu na stan zdrowia, w drodze wyboru, przeniesienia służbowego lub innego zarządzenia.

§ 2. 1. Okres pracy naukowej wymagany do przyznania dodatku do renty inwalidzkiej pracownikowi, który w chwili powstania inwalidztwa wykonywał tę pracę, wynosi co najmniej 5 lat w ciągu ostatnich 10 lat przed powstaniem inwalidztwa.

2. Okres pracy naukowej, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagany, jeżeli pracownik ubiega się o dodatek do renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej, pozostających w związku z tą pracą.

3. Okres pracy naukowej wymagany do przyznania dodatku do renty inwalidzkiej pracownikowi, który w chwili powstania inwalidztwa wykonywał pracę inną niż naukowa, wynosi co najmniej 10 lat, przy czym prawo do dodatku powstaje, jeżeli:

- 1) przejście z pracy naukowej do innej pracy, wykonywanej w chwili powstania inwalidztwa, nastąpiło ze względu na stan zdrowia, w drodze wyboru, przeniesienia służbowego lub innego zarządzenia,
- 2) przerwa między ustaniem pracy naukowej a powstaniem inwalidztwa nie przekraczała 5 lat.

§ 3. 1. Do okresu pracy naukowej, wymaganego do przyznania dodatku do renty starczej lub renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa, pozostające w związku z tą pracą, zalicza się okresy pracy na stanowiskach wymienionych w art. 58 ust. 2 dekretu, wykonywanej w wymiarze nie mniejszym niż połowa obowiązkowego wymiaru zajęć, niezależnie od tego czy praca ta wykonywana była przed czy po wejściu w życie rozporządzenia.

2. Do okresu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się również:

- 1) okresy pracy na stanowisku zastępcy profesora, jeżeli z pracy tej pracownik przeszedł do pracy naukowej, oraz
- 2) okresy, o których mowa w art. 8 dekretu, jeżeli bezpośrednio przed tymi okresami pracownik wykonywał pracę naukową.

§ 4. 1. Osobom powołanym przed dniem wejścia w życie rozporządzenia na stanowisko profesora, docenta etatowego lub samodzielnego pracownika naukowo-badawczego do okresu pracy naukowej wymaganego do przyznania dodatku mogą być zaliczone — poza okresami wymienionymi w § 3 — również okresy pracy naukowo-badawczej lub zawodowej, wykonywanej przed powołaniem na to stanowisko w dziedzinie objętej działaniem szkoły wyższej, wyższej szkoły zawodowej, placówki naukowej lub naukowo-badawczej albo w dziedzinie pokrewnej.

2. Zaliczenia okresów pracy, o której mowa w ust. 1, dokonuje dla pracowników:

- 1) szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych — minister sprawujący nadzór nad tymi szkołami, po wysłuchaniu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (Rady Wyższego Szkolnictwa Artystycznego);
- 2) Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych, instytutów naukowo-badawczych oraz innych placówek uprawnionych do zatrudniania pracowników naukowo-badawczych — Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk lub właściwy minister, po wysłuchaniu opinii Głównej Komisji Kwalifikacyjnej;
- 3) wyższych szkół wojskowych i wojskowych instytutów naukowo-badawczych oraz innych placówek wojskowych uprawnionych do zatrudniania pracowników naukowo-badawczych — Minister Obrony Narodowej, po wysłuchaniu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego.

§ 5. 1. Wysokość dodatku oblicza się od renty, która przysługiwałaby wyłącznie od zarobków uzyskiwanych z pracy naukowej, przy czym przy ustalaniu tych zarobków stosuje się odpowiednio przepis art. 10 dekretu.

2. Wysokość dodatku oblicza się od renty (ust. 1) bez jakichkolwiek innych dodatków.

§ 6. W razie ponownego ustalenia wysokości renty na podstawie art. 32 lub 43 dekretu:

- 1) wysokość dodatku ulega ponownemu ustaleniu, jeżeli nową wysokość renty ustala się od zarobków z pracy naukowej,
- 2) wysokość dodatku nie ulega zmianie, jeżeli nową wysokość renty ustala się od zarobków z pracy innej niż praca naukowa.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 9 kwietnia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz